

خدمت اجباری یا ارتش حرفه‌ای؟

یادداشتی از احمد زیدآبادی
به بهانه حادثه دلخراش باغین کرمان

سرکوب دولتی حقوق

بررسی پیشنهاد ۱۸ درصدی دولت
و موافقت ۲۰ درصدی مجلس برای افزایش دستمزد

نکاتی درباره رجزخوانی

یادداشتی از سید عبدالجواد موسوی
درباره لوازم مملکت داری در شرایط کنونی

مرکز پنهان مبادله

بررسی ایفای همزمان نقش مجری و ناظر توسط بانک مرکزی در بازار طلا

ارزیاب‌های کارشناسان و دیپلمات‌های سابق از پیامدهای حمله موشکی ایران به مقر جیش العدل در بلوچستان پاکستان بر روابط دو کشور

ابهام در استراتژی جدید ایران

گزارش
دیپلماسی
۶-۹

آسیب جدی به
اعتماد متقابل
تهران
و اسلام‌آباد

محمدحسین بنی‌اسدی
سرکنسول ایران در لاهور

نیاز تهران و
اسلام‌آباد
به اجتناب از
منازعه متقابل

نوذر شفیعی
کارشناس مسائل جنوب آسیا

همکاری‌های
امنیتی
دو کشور
بیشتر می‌شود

ابوالفضل ظهرونی
سفير سابق ایران در افغانستان

اقدام در
خاک پاکستان
اجتناب‌ناپذیر
بود

ماشاله شاکری
سفير پیشین ایران در پاکستان

به سادگی از
حافظه تاریخی
افکار عمومی
پاک‌نمی‌شود

محسن روحی‌صفت
معاون سابق سفير ایران در پاکستان

پاکستان
با سوریه و
عراق هم‌تراز
نیست

ابراهیم رحیم‌پور
معاون پیشین وزارت امور خارجه

گزارش
جامعه
۱۲-۱۳

سناریوی اشتباه

بازخوانی رویکرد
نظام‌درمانی و اجرایی کشور
در مواجهه با کرونا
در گفت‌وگو با:
حمید سوری
مستعد یونسین
کیانوش جهانپور

بحران فراموش شده

سرمقاله

در سالگرد آغاز قرنطینه در وهان چین به بازخوانی پاندمی کرونا پرداخته ایم
و از تجربه‌های مهمی گفته ایم که آنها را بایگانی کردیم

منشأ آن چین بود و نمی‌خواستند که این واقعیت را بپذیرند! همچنین، از منظر همراهی آنها با شبه‌علم سیاست‌های ضدعلمی و غیرمنطقی در مواجهه با کرونا اتخاذ کردند و این ویژگی منفی آنان در ماجرای واکسن کرونا خود را نشان داد. مجموعه این مسائل بود که در نتیجه آن، کرونا در ایران کلیت مدیریت سیاسی کشور را به چالش کشید و نشان داد که در نبود هماهنگی و حتی با وجود شکاف در ساختار سیاسی و نیز فقدان عقلانیت در اداره امور، این اپیدمی می‌تواند کشور را با یک بحران گسترده مواجه کند و چنین هم شد. تعداد مرگومیر کرونا در ایران و در مقایسه با سایر کشورهای مشابه ایران و نیز سیاست‌هایی که در مقابله با کرونا اتخاذ شد، نشان داد که مدیریت سیاسی ایران در مقابله با هر مشکل جدید ضربه‌پذیری‌های خاص خود را دارد. ۱۲

که همزمان چندین پرونده مهم و حل‌نشده دیگر نیز روی میز داشتند، ضمن اینکه انتخابات مجلس در ابتدای اسفند ۱۳۹۸ نیز در راه بود و می‌خواستند مشارکت بالایی را تجربه کنند. از این نظر، جناحی که خود را برای یکدست کردن حکومت آماده می‌کرد در کنار دولت روحانی، ترجیح دادند که درباره وجود کرونا بگویند؛ انشاءالله گریه است! دولت آقای روحانی به دلایل اقتصادی علاقه داشت که کرونا وارد ایران نشده باشد، لذا از ابتدا حساسیت کافی نشان ندادند و به‌رغم شواهد گوناگون، ترجیح دادند که بیماران را به عنوان انفلوآنزا بشناسند! قوای دیگر و کلیت نیروهای مخالف دولت در حکومت نیز به علل فکری و سیاسی با وجود کرونا در ایران مخالفت می‌کردند. به لحاظ سیاسی چون در معرض انتخابات مجلس بودند، دوست داشتند که مشارکت بیشتر شود لذا وجود کرونا را تکذیب می‌کردند، به‌ویژه که

به‌طور قطع می‌توان گفت که کووید ۱۹ منحصر به‌فردترین پدیده‌ای بود که جهان در یک قرن گذشته با آن مواجه شد؛ پدیده‌ای که شمول جهانی یافت و همه جوامع را یک‌جا با یکدیگر خود کرد. حتی جنگ جهانی دوم نیز نتوانسته بود چنین فراگیری پیدا کند. در ایران نیز همین گونه شد و جنگ تحمیلی با همه ابعادش همه کشور را تحت‌تأثیر مستقیم خود قرار نمی‌داد. ضمن اینکه برخلاف بسیاری از جوامع دیگر، مادر ایران همزمان درگیر چند بحران بودیم. اعتراضات خشونت‌بار آبان ۱۳۹۸ و سپس درگیری‌ها با آمریکا و ترور سردار سلیمانی و زدن پایگاه‌های آمریکایی و زدن هواپیمای مسافربری و در کنار همه اینها که بسیار مهم بود، درگیری مجدد در پرونده هسته‌ای و خروج ترامپ از برجام و تشدید تحریم‌های اقتصادی از جمله این بحران‌ها بود. بنابراین، حکومت و دولت ایران هنگامی با کووید ۱۹ مواجه شدند